

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1394/07

בפני: כבוד השופט א' א' לוי
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט י' אלון

המערער: סאבר אלעסאם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, מיום 08.1.2007, בתיק פל. 8084/05, שניתן על ידי כבוד השופט נ' זלוצ'ובר

תאריך הישיבה: כ"ו בתשרי התשס"ח (08.10.07)

בשם המערער: עו"ד בר-ציון אסתר

בשם המשיבה: עו"ד יעל שרף

בשם שירות המבחן למבוגרים גב' שרה מלים

פסק-דין

השופט א' א' לוי:

באחד מימיו של חודש מרץ 2005, בשעת בוקר, בבאר-שבע, נהג המערער ברכב כשלצידו יושב אחר, ואותה שעה לא היו בידי רישיונות הרכב והנהיגה. שוטר שנקלע לאותו אזור הבחין כי המערער אינו חגור בחגורת בטיחות, ועל כן הורה לו לעצור בשולי הדרך. תחילה התעלם המערער מהוראה זו, אולם לאחר שהשוטר שב ודרש ממנו לעצור, הוא עשה זאת. השוטר דרש מהמערער להציג תעודה מזהה ורישיונות, ובעוד שם עצמו כמחפש, לחץ המערער על דוושת הגז ונמלט בנסיעה מהירה. במהלך ניסיונו להימלט מהשוטר, עבר המערער בין נתיבים, עקף כלי רכב בצורה מסוכנת, ולבסוף חצה במהירות צומת כאשר אור אדום דולק בכוון נסיעתו. נהגים אשר נקלעו לדרכו של המערער אותו בוקר, נאלצו לבלום או לסטות לצד הדרך

כדי למנוע מעצמם פגיעה קשה. לבסוף, עצר המערער את רכבו, ונמלט עם הנוסע האחר רגלית.

המערער הודה בעובדות האמורות, ובעקבות כך הורשע בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה ואי-הצגת רישיון. לאחר שהצדדים טענו לעונש, גזר בית המשפט המחוזי למערער 40 חודשי מאסר, 12 חודשים מאסר על-תנאי, קנס בסך 5000 ש"ח, והוא נפסל מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה במשך 6 שנים.

בערעור שבפנינו נטען, כי בית המשפט החמיר בעונשו של המערער משלא נתן משקל לנסיבותיו האישיות, לתסקירו של שרות המבחן, ולזמן שחלף מאז ביצוען של העבירות. כן נטען, כי המערער הנו אדם צעיר שהקים משפחה זה לא מכבר, ניהל חיים נורמטיביים, עבד לפרנסתו, ושהה תקופה ארוכה בתנאי שחרור מגבילים.

לא מצאנו בכל אלה עילה להקל בעונש. אכן, נסיבותיו של המערער אינן פשוטות, ואפשר שהוא חטא בהתנהגות חריגה, אולם, הוא חטא בעבירות נפוצות עד למאד, בהן שלובים לא רק סיכון למשתמשים אחרים בדרך, שלרוע מזלם נקלעים למרדפים מסוג זה, אלא גם הפרה בוטה של החוק תוך התעלמות מהממונים על אכיפתו. התרענו בעבר וחזרנו והתרענו כנגד תופעה מסוכנת זו, של נהגים המסרבים לציית להוראות שוטרים לעצור ונמלטים תוך נהיגה פרועה, ומשלא נמצאה הדרך לצמצם את ממדיה של אותה תופעה, החלטנו להחמיר ברמת הענישה הנוהגת. מעשיהם של נהגים מסוגו של המערער הסתיימו לא אחת גם בפגיעות בנפש, וכדי לקדם את פני הרעה אין מנוס מלהכביד את היד על אלה החוטאים בה. מנקודת השקפה זו אין בעונש שהושת על המערער חומרה כלשהי, ומכאן החלטתנו לדחות את הערעור.

ניתן היום, כ"ו בתשרי התשס"ח (08.10.07).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט